

Ministerul Finanțelor Publice

Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel :
Fax :

DECIZIA NR. 61

din 15.06.2012

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din localitatea, județul Suceava,

.....,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din 16.05.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr./15.05.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./16.05.2012, cu privire la contestația formulată de,, din localitatea, str....., nr. ..., județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./28.03.2012, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind **suma totală delei**, reprezentând:

-taxă pe valoare adăugată;
-lei accesorii aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./28.03.2012, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind **suma totală delei**, reprezentândTVA șilei accesorii aferente TVA.

Petenta solicită anularea Deciziei de impunere nr./28.03.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

În susținerea contestației contribuabilul precizează că, pentru facturile nr. din 12.08.2007,din 20.08.2007 și din 12.09.2007, emise de SC SRLcătre, eronat i s-a stabilit TVA de plată și accesorii aferente, considerând că legal a achiziționat marfa evidențiată cu aceste facturi, pe care le-a înregistrat în contabilitate.

Contribuabilul susține că societatea de la care a achiziționat marfa nu este în lichidare, dizolvare sau radiată, ea este în funcțiune și că este de bună credință, a cumpărat marfa pe care a înregistrat-o în contabilitate, și a plătit impozit și TVA aferente veniturilor realizate.

Petenta susține că nu se face vinovată de faptul că societatea furnizoare nu recunoaște realitatea acestor facturi.

În consecință, contribuabilul solicită anularea Deciziei de impunere nr./28.03.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întrucât a plătit o dată impozitele aferente acestor facturi, or nimeni nu poate impune la plată impozit la impozit.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr./28.03.2012, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, s-au stabilit în sarcina petentei obligații fiscale în sumă totală delei, reprezentândTVA șilei accesorii aferente TVA.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, a înregistrat în jurnalul pentru cumpărări contravaloarea a trei facturi, în sumă totală delei, din care, TVA în sumă deprivind achiziționarea unor materii prime de la SC SRL, agent economic care, conform adresei D.G.F.P.nr./27.12.2011, nu a emis nici o factură către, după cum urmează:

Nr. curent	Factura	Furnizor	Total factură	Baza impozabilă	Valoare TVA
1./12.08.2007	SC	
2./20.08.2007	SC	
3/12.09.2007	SC	
4	Total			

În baza constatărilor efectuate, organele fiscale au respins la deducere TVA înscrisă pe facturile sus-menționate, și au stabilit suplimentar în sarcina contribuabilului suma de **... lei, reprezentând TVA**, considerând că s-au încălcat prevederile art. 146, alin.(1), lit. (a), din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală au constatat că s-au încălcat prevederile art. 119 și art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și au calculat **accesorii în sumă totală de ... lei**, pentru neachitarea în termen a TVA, astfel:

- majorări de întârziere în sumă de ... lei, pentru perioada 25.10.2007-01.07.2010;

.....x 0,1% x 980 zile = lei;

- dobânzi de întârziere în sumă de lei, calculate astfel:

.....x 0,05% x 90 zile = 78 lei pentru perioada 01.07.2010-30.09.2010;

.....x 0,04% x 596 zile = 411 lei pentru perioada 01.10.2010-22.03.2012.

- penalități de întârziere în sumă de ... lei.

.... x 15 % = ... lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma contestată delei, reprezentândTVA și lei accesorii aferente, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. /28.03.2012, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, cauza supusă soluționării este dacă avea dreptul să deducă TVA înscrisă pe facturile nr. din 12.08.2007,din 20.08.2007 și din 12.09.2007, în condițiile în care în urma controalelor încrucișate, s-a constatat că societatea furnizoare nu a emis facturi către

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că a înregistrat în jurnalul pentru cumpărări contravaloarea a trei facturi, în sumă totală delei, din care, TVA în sumă deprivind achiziționarea unor materii prime de la SC SRL, agent economic care, conform adresei D.G.F.P.nr. /27.12.2011, nu a emis nici o factură către, după cum urmează:

Nr. curent	Factura	Furnizor	Total factură	Baza impozabilă	Valoare TVA
1./12.08.2007	SC
2./20.08.2007	SC
3/12.09.2007	SC
4	Total	

Organele de inspecție fiscală au calculat **accesorii** în sumă totală de lei, pentru neachitarea în termen sumei de lei, reprezentând taxă pe valoare adăugată.

Contestatarul susține că, pentru facturile nr. din 12.08.2007,din 20.08.2007 și din 12.09.2007, emise de SC SRLcătore, eronat i s-a stabilit TVA de plată și accesorii aferente, considerând că legal a achiziționat marfa evidențiată cu aceste facturi, pe care le-a înregistrat în contabilitate.

De asemenea, contribuabilul susține că societatea de la care a achiziționat marfa nu este în lichidare, dizolvare sau radiată, ea este în funcțiune, și că este de

bună credință, a cumpărat marfa pe care a înregistrat-o în contabilitate, și a plătit impozit și TVA aferente veniturilor realizate.

Petenta susține că nu se face vinovată de faptul că societatea furnizoare nu recunoaște realitatea acestor facturi.

În drept, sunt aplicabile și prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, unde se precizează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

Din textul de lege citat se reține că, persoana impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, cu condiția ca bunurile și serviciile achiziționate să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

De asemenea la **art. 146 alin. (1) lit. (a) din Legea nr. 571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, se precizează că:

Art. 146

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - g):

1. să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1);”

Din textul de lege citat se reține că pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5).

Totodată Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, la **art. 6**, prevede că:

ART. 6

“(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Cu privire la aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 82/1991, republicată și ale art. 21 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind aprobarea Codului fiscal, posibilitatea deducerii taxei pe valoarea adăugată, în cazul în care documentele justificative cuprind mențiuni incomplete, inexacte sau care nu corespund realității, **Înalta Curte de Casație și Justiție - Secțiunile Unite, prin Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007, decide că „că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.”**

Potrivit reglementărilor menționate, taxa pe valoarea adăugată nu se poate deduce dacă documentele justificative nu corespund realității sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea taxei.

Conform acestor prevederi legale, orice operațiune economico-financiară efectuată, în cazul de față achiziția de bunuri, trebuie consemnată în momentul în care se efectuează într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate și care dobândește calitatea de document justificativ.

De asemenea, aceste documente justificative vor sta la baza înregistrărilor în evidența contabilă, iar persoanele care le-au întocmit, vizat, aprobat și înregistrat în contabilitate sunt direct răspunzătoare.

Se reține astfel că, simpla înregistrare în contabilitate a unei facturi nu este suficientă pentru a se putea deduce TVA. Este necesar ca operațiunea reflectată în acel document să fie reală, veridică și pentru interesul firmei.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că în urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că, a înregistrat în jurnalul pentru cumpărări contravaloarea a trei facturi, în sumă totală delei, din care, TVA în sumă deprivind achiziționarea unor materii prime de la SC SRL, agent economic care, conform adresei D.G.F.P.nr./27.12.2011, nu a emis nici o factură către

Contestatarul susține că societatea de la care a achiziționat marfa nu este în lichidare, dizolvare sau radiată, ea este în funcțiune, că el este de bună credință, a cumpărat marfa pe care a înregistrat-o în contabilitate, a plătit impozit și TVA aferentă veniturilor realizate, și nu se face vinovat de faptul că societatea furnizoare nu recunoaște realitatea acestor facturi.

Prin adresa nr. din 27.12.2011, înregistrată la D.G.F.P. Suceava sub numărul din 30.12.2011, transmisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P., s-a comunicat că urmare unor solicitări de la direcțiile județene a finanțelor publice vizând relațiile comerciale dintre societăți cu sediul social în localități din județele în cauză și SC SRL, s-au efectuat inspecții fiscale inopinate, rezultând că s-au înregistrat în contabilitatea unor societăți facturi fiscale ce poartă înscrisă denumirea furnizorului SC SRL

De asemenea, în adresa sus-menționată, se precizează că facturile înregistrate în contabilitate de prezumtivii „clienți” nu sunt caracteristice celor folosite de SC SRL, iar amprenta ștampilei ce apare pe documente nu corespunde cu ștampila societății.

Deoarece pe facturile comunicate spre a fi verificate apare tipărit de SCSA, s-au solicitat date referitoare la modul de realizare a acestora de la societatea ce le-ar fi tipărit.

SCSA, cu adresa nr. /02.12.2011, a comunicat că nu a tipărit facturile în cauză.

Urmare celor constatate, organele fiscale din cadrul D.G.F.P. precizează că au fost folosite facturi ce apar emise de SC SRL, pentru justificarea unor achiziții de produse și servicii de către societățile comerciale cu sediile sociale în localități din țară și municipiul București.

De asemenea, în adresa transmisă, organele fiscale menționează că, din analiza declarațiilor 394, privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA (conform Ordinului ANAF nr. 702/2007), depuse de societățile care au declarat achiziții de la SC SRL, în comparație cu cele declarate de societate, au rezultat diferențe de valoare, fiind dedus TVA aferentă la agenți economici înmatriculați în județul Suceava.

În adresa transmisă, organele de inspecție fiscală precizează că reprezentantul legal al SC SRLnu are cunoștință despre operațiunile în cauză, iar societățile care au declarat achizițiile nu au fost niciodată clienți ai SC SRLși nu a fost încasată nici o sumă de bani de la societățile care au declarat achiziții prin declarația 394.

Din cele prezentate, rezultă că facturile nr. din 12.08.2007,din 20.08.2007 și din 12.09.2007, pe baza cărora a dedus TVA în sumă de lei, nu au fost emise de SC SRL

Astfel, pentru acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, nu este suficientă existența unor facturi, contribuabilul având obligația să facă dovada realității achizițiilor respective.

Prin contestația depusă, contribuabilul solicită anularea Deciziei de impunere nr. /28.03.2012, privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întrucât a plătit o dată impozitele aferente acestor facturi, or nimeni nu poate impune la plată impozit la impozit.

În susținerea afirmațiilor sale, contestatorul nu depune documente care să demonstreze că facturile înregistrate în contabilitate și în baza cărora s-a dedus TVA în sumă deau fost emise de SC SRL, care să dea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată, și care să dovedească că operațiunea este reală, deci a avut loc.

Potrivit **art. 64 și 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

„Art. 64

Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.

Art. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Se reține că petenta are obligația de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și că, în susținerea contestației, trebuie să depună dovezile pe care acesta se întemeiază.

Mai mult decât atât, din actele de control se reține că, în timpul efectuării controlului, organele de inspecție au solicitat contribuabilului punctul de vedere privind constatările inspecției fiscale, acesta menționând că este de acord cu suma stabilită prin decizia de impunere.

Contestatorul nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control și care să demonstreze că facturile înregistrate în contabilitate și în baza cărora s-a dedus TVA în sumă deau fost emise de SC SRL, care să dea dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată, și care să dovedească că operațiunea este reală, deci a avut loc.

Din cele prezentate mai sus și având în vedere prevederile legale incidente speței, precum și documentele existente la dosarul cauzei, și întrucât contestatorul nu depune documente care să contrazică constatările organelor de control, care să dea dreptul la deducerea **taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei**, urmează a se respinge contestația pentru această sumă ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.

Deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținută taxă pe valoare adăugată în sumă de lei, care a generat accesoriile **în sumă de lei**, reprezentând majorări, dobânzi și penalități de întârziere, iar prin contestație nu se prezintă alte argumente privind modul de calcul al acestora, contestatarul **datorează și accesoriile în sumă de lei**, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept ***"accessorium sequitur principale"*** (accesoriul urmează principalul).

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației formulate de, CUI, din localitatea, str., județul Suceava, împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr./28.03.2012, emisă de Activitatea de inspecție fiscală, privind suma totală delei, **reprezentândTVA șilei accesorii aferente TVA.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.